

In G-d We Trust? Hope and Fear in Psalm 27

Shayna Goldberg

Moshe's Guarantee:

1. דברים ל

(א) כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאה היא ממך ולא רחקה היא
(ב) לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה
(ג) ולא מעבר לים היא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה
(ד) כי קרוב אליך הדבר מאד בפירך ובלבבך לעשותו

2. רמב"ן דברים פרק ל

(א) וטעם כי המצוה הזאת - על כל התורה כולה. והנכון, כי על כל התורה יאמר (לעיל ח א) "כל המצוה אשר אנכי מצוך היום", אבל "המצוה הזאת" על התשובה הנזכרת, כי והשבות אל לבבך (בפסוק א) ושבת עד ה' אלהיך (בפסוק ב) מצוה שיצוה אותנו לעשות כן. ונאמרה בלשון הבינוני לרמז בהבטחה כי עתיד הדבר להיות כן. והטעם, לאמר כי אם יהיה נדחך בקצה השמים ואתה ביד העמים תוכל לשוב אל ה' ולעשות ככל אשר אנכי מצוך היום, כי אין הדבר נפלא ורחוק ממך אבל קרוב אליך מאד לעשותו בכל עת ובכל מקום.

Trust or Fear:

3. תהלים כז

(א) לדוד יקוק אורי וישעי ממי אירא יקוק מעוז חיי ממי אפחד.
(ב) בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו.
(ג) אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח.
(ד) אחת שאלתי מאת יקוק אותה אבקש שבתי בבית יקוק כל ימי חיי לחזות בנעם יקוק ולבקר בהיכלו.
(ה) כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני.
(ו) ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהל זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליקוק.

(ז) שמע יקוק קולי אקרא וחנני וענני.
(ח) לך אמר לבי בקשו פני את פניך יקוק אבקש.
(ט) אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי.
(י) כי אבי ואמי עזבוני ויקוק יאספני.
(יא) הורני יקוק דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי.
(יב) אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס.
(יג) לולא האמנתי לראות בטוב יקוק בארץ חיים.

(יד) קוה אל יקוק חזק ויאמץ לבך וקוה אל יקוק.

Trust:

4. מלבי"ם על תהלים כז

ה' אורי, היראה הוא מדבר ידוע והפחד הוא מדבר בלתי ידוע, ואשר יתירא אדם מאויבים גלויים הלוחמים אתו נקרא יראה, ונגד זה אמר **שה' אורי וישעי ממי אירא**, ר"ל שיצויר שיירא אדם מאויביו, (א) פן יפלו עליו בלילה מבלי יוכל לראות אותם להשמר מפניהם, נגד זה אמר ה' אורי, (ב) פן יהיה חילם וכחם רב מחילו וכחו, נגד זה אמר ה' ישעי, וא"כ ממי אירא, ואשר יתירא אדם משונאיו החורשים עליו רעה בסתר כמו להשחית עץ בלחמו והוא לא ידע, זה נקרא פחד, נגד זה אמר אחר **שה' מעוז חיי א"כ ממי אפחד:**

5. שופטים ה:ג

שמעו מלכים האזינו רזנים אנכי ליקוק אנכי אשירה אזמר ליקוק אלהי ישראל:

6. מלבי"ם על שופטים ה:ג

(א) אתם מלכים, אל תחשבו שהיה זה דבר טבעי, **כי אנכי לה' אנכי אשירה**. אנכי איחס נצחון זה לה' ולו אשירה. והנה יש הבדל בין שיר וזמר, שהזמר הוא מדרגה יותר גדולה מן השיר, והסדר תמיד שירו לו זמרו לו, אשירה ואזמרה. שהזמר מוסיף על השיר, והתבאר אצלי שהזמר מיוחד רק מה שמשבח את ה' על ענינים השגחיים או נסים וכדומה, ויש הבדל בין ה' ובין אלהי ישראל, שציון אלהי ישראל מציין תמיד ההשגחה המיוחדת בישראל שע"י ינוסס עמם נס להתנוסס, ובזה אמרה כי **תשיר** מצד שהוא ה' בורא העולם ומנהיג ההנהגה הכללית, וגם **תזמר** מצד שהוא אלהי ישראל ומנהיג אותם בהשגחה נסיית בדרך פלא. ושני פסוקים האלה הם כעין הקדמה אל דברי השירה, מעתה תתחיל שירתה:

Fear:

7. תהלים קיט

(צב) לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי:

Resolution:

8. רש"י תהלים פרק כז

(ד) וקוה אל ה' - ואם לא תתקבל תפלתך חזור וקוה

9. "And From There You Shall Seek" Rav Yosef Dov Soloveitchik

It is related that, prior to his discovery of the ontological proof of G-d's existence, one of the great non-Jewish philosophers, Anselm of Caterbury, fasted for three consecutive days, praying and beseeching his creator to enlighten him with a valid proof of His existence. Kierkegaard ridiculed him, saying, 'You fool, does a baby in his father's arms need proofs or signs that the father exists? Does a person who feels the need to pray to G-d require a philosophical demonstration?' In a whispered prayer to Him, man finds G-d.

10. Leaves of Faith "The Source of Faith is Faith Itself" Rav Aharon Lichtenstein

Faith has been persistently reinforced by Jewish History. And this, in two respects. First, I have envisioned Providence as revealed and refracted through the uniqueness of Jewish history, in the spirit of the response Hazal ascribe to the Anshei Knesset Ha-gedolah: "These are His awesome effects, for were it not for awe of G-d, how could one nation survive among the nations?"... (Yoma 69b) Secondly, Jewish history has served as a corpus with which to some extent, even through which-to identify, and on which behalf to continue.

The greatest source of faith, however, has been the Ribbono Shel Olam Himself. At the level of rational demonstration, this is, of course, patently circular...Existentially, however, nothing has been more authentic than the encounter with Avinu Malkeinu, the source and ground of all being. Nothing more sustaining, nothing more strengthening, nothing vivifying. The encounter, of course has been varied. In part it has been channeled-primarily through talmud Torah, but also through tefillah and the performance of mitzvot; or if you will, by the halakhic regimen in its totality. In part, it has been random-moments of illumination while getting on a crowded bus or watching children play in a park at twilight. Obviously, it has also been greatly varied in intensity. In its totality, however, whatever the form and content, it has been the ultimate basis of spiritual life.

The Connection to the Yamim Noraim:

11. מדרש תהלים (בובר) מזמור כז

רבנין פתרי קרא בראש השנה וביום הכפורים. אורי בראש השנה, שהוא יום הדין, שנאמר והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים (תהלים לז ו). וישעי ביום הכפורים, שיושיענו וימחול לנו על כל עונותינו

12. Mah Dodech m' Dod: Bechinat Rosh Hashana v'Yom Hakipurim R' Y"D Soloveitchik

לא ראי יום הזכרון כראי יום הכיפורים. באחד לחודש השביעי יוצא הא-ל לקראת האדם; בעשור לחודש יוצא האדם לקראת הא-ל. ביציאה הפומבית של הא-ל לקראת הכלל גנוז סוד המלכות והדין. ביציאה החשאית של הפרט לקראת הא-ל היושב בסתר, בצל, צפון סוד התשובה. אמנם כן, האדם יכול להיפגש עם בוראו בשתי דרכים... לפרקים הקב"ה נראה לאדם ומאיר לו את פניו... משביעהו חיות ומרעיף עליו טל תחייה, בלי אשר יחכה לו האדם ימים ולילות, בלי שיחפש ויבקש אותו... ברם לעונות תכופות הא-ל מסתתר... ואז מתחנן האדם "הראני נא את כבודך". אם האדם המבוהל והמטורד, צמא ישועה והרווחה, כמה לא-ל חי, והאלוקים אינו חש להיפגש עמו, עליו לעשות כמו שעשה משה בבוקר הפלאי ההוא. עליו לבקש את האלוקים... בזריזות, בתכיפות, בהתמדה, ביגיעה והתמכרות. כך מבקשים וכך מוצאים את האלוקים.

Sukkot: A Time of Mutual Commitment

13. סוכה יא ע"ב

דתניא: +ויקרא כג+ כי בסכות הושבתי את בני ישראל - ענני כבוד היו, דברי רבי אליעזר. רבי עקיבא אומר סוכות ממש עשו להם.

14. רמב"ן ויקרא כג: מג

(מג) כי בסכות הושבתי את בני ישראל - ענני כבוד, לשון רש"י. והוא הנכון בעיני על דרך הפשט, כי צוה שידעו הדורות את כל מעשי ה' הגדול אשר עשה עמהם להפליא ששכן אותם בענני כבוד כסוכה..., שעשיתי להם ענני כבודי סכות להגן עליהם

15. רשב"ם ויקרא כג: מג-

(מג) למען ידעו דורותיכם [וגו'] - פשוטו כדברי האומרים במסכת סוכה סוכה ממש

